

คำวินิจฉัยของ นายมานิต วิทยาเต็ม ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๔/๒๕๕๘

วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลย (บริษัท วี.เอส.เอ. การเกษตร จำกัด) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ (กรณีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ มาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๕๐ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๔ และมาตรา ๒๐๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐)

จำเลยโต้แย้งและขอให้ศาลแพ่งส่งคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ มาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๕๐ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๔ และมาตรา ๒๐๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐

โดยมีข้อเท็จจริงปรากฏตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ พิจารณาแล้วปรากฏว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๘๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ วินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๔ และมาตรา ๒๐๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐ และไม่มีเหตุผลที่จะทบทวนคำวินิจฉัยใหม่จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นนี้อีก ดังนั้นคงเหลือประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๕๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๕๐ ที่จำเลยโต้แย้งรวม ๒๐ มาตรา เป็นบทบัญญัติที่ด้วยหลักทั่วไปในการบังคับคดีแพ่งตามคำพิพากษา หรือคำสั่งศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง บทบัญญัติทั้ง ๒๐ มาตรานี้เป็นบทบัญญัติ อันจำเป็นต้องมีเพื่อการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีของศาลและกำหนดวิธีปฏิบัติของเจ้าพนักงานบังคับคดี ตลอดจนสิทธิและหน้าที่ของคู่ความและบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการในชั้นบังคับคดี บทบัญญัติ บางมาตรา เช่น มาตรา ๒๕๔ มาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๕๖ ก็ว่าด้วยสิทธิหรือความคุ้มครองแก่ลูกหนี้ หรือจำเลยผู้แพ้คดีหรือเรื่องอื่น ๆ ซึ่งไม่เกี่ยวกับจำเลยในฐานะลูกหนี้ จำเลยโต้แย้งบทบัญญัติทั้ง ๒๐ มาตรา โดยมีได้แยกแยะและมีได้ชี้ให้เห็นว่าข้อความใด ในมาตราใดของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเพราะเหตุใด เห็นว่าคำร้องของจำเลยเป็นการโต้แย้งที่เคลือบคลุมไม่มีสาระ

ที่ศาลรัฐธรรมนูญสามารถจะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงเป็นคำโต้แย้งที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญอาจจะไม่รับเรื่องไว้พิจารณาก็ได้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคสอง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องในส่วนที่ได้แย้งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๓๑ ถึงมาตรา ๒๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

นายมานิต วิทยาเต็ม
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ